

[Riishøj]

nerede selskaber under ét, øjensynlig uanset om de er private eller ikkeprivate; man skelner ikke mellem dem. Der kunne forslagsstillerne måske præcisere nærmere, at det åbenbart gælder for samtlige, også private, koncessionerede selskaber, at dette ikke kan finde sted. Koncessionerede selskaber kan som bekendt være private; men åbenbart må der ifølge dagsordensforslagets strikte ordlyd overhovedet heller ikke opereres med private koncessionerede selskaber.

Dette hører også sammen med, at hvis vi f.eks. tager Serumintituttet, laver det f.eks. vaccine. Det er en naturlig følge af det, der i øvrigt foregår på instituttet, men det er en produktionsaktivitet, og så er det forbudt, og så må Serumintituttet altså overhovedet ikke lave vacciner og den slags ting. Det vil give nogle absurde konsekvenser, og det kan vi naturligvis ikke støtte.

Med hensyn til den anden pind, vurderingen af eventuelle konkurrencemæssige konsekvenser, er det jo for så vidt indeholdt i den lovgivning, der allerede eksisterer. Men jeg kan forstå, at man ikke er tilfreds med de nuværende fortolkninger af denne. Jeg havde ellers indtryk af, at Konkurrencerådet i hvert fald er en slags vagthund i forbindelse med disse sager, som også efter min mening, hvad angår den aktuelle SEAS-sag, er gået for vidt, og hvor man jo øjensynlig har nogle løsningsforslag på bordet, som også kunne være rimelige for forbrugerne.

Med hensyn til det sidste, om SEAS, dér håber jeg, ministeren vil oplyse, hvordan regeringen forholder sig til det udspil, der er kommet fra SEAS' side om at holde elprisen konstant og så fremlægge regnskaber, der gør, at de 230 mio. kr. faktisk kan indeholdes inden for de eksisterende regnskaber.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvordan regeringen ser på et udspil af den type, om man støtter det som udgangspunkt eller ej. Naturligvis skal det forhandles igennem, men det var måske rart nok for borgerne at vide, om der er en forhandlingsløsning, som kan bære igenem i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Hr. Riishøj kom jo langt omkring, men der

var da også en direkte henvendelse til partiet Venstre om, at vi ikke vil være med til at løse samfundsopgaver og transportproblemer og andet, som samfundet burde tage sig af.

Der er for os ikke noget problem i, at en række af disse funktioner lige så godt eller bedre kan være i privat licitation og klares af private selskaber.

Det, der er problemet i denne debat, er jo også, at jeg har en fornemmelse af, at man måske knap forstår, hvad i hvert fald jeg opfatter at en politikers opgave skal være, altså at vores opgave herinde må være at stille nogle krav, fastsætte nogle forpligtelser og videregive et ansvar, og at vi så skal holde fingrene væk fra alt det andet og lade aktørerne, borgerne, udfylde de rammer, hvor vi har stillet nogle krav, fastsat nogle forpligtelser og givet et ansvar videre.

Det må være det, der er ideen – for mig i hvert fald – med arbejdet på Christiansborg. Men det, at det hele skal rodes sammen i én stor butik, hvor vi skal være erhvervsfolk, politikere og alt muligt andet i ét stort sammensurium, er det, der giver problemerne, og det, der giver uendelige debatter og fører til en slags uenighed, hvor det egentlig, kunne jeg tænke mig, i langt flere tilfælde kunne føre til enighed i midten af dansk politik, hvis vi lod være med at rode med det, vi ikke har forstand på. Og det er sådan set det, der er problemet i debatten – som jeg også sagde i mit indlæg.

Jeg vil give hr. Riishøj medhold i, at den motiverede dagsorden er blevet strammet op på nogle punkter, og jeg tager også til efterretning, at den er strammet så meget op, at en dialog nu er vanskelig – det forstås.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Riishøj brugte en stor del af sit indlæg til at tale de svage borgeres sag – dem, der bor ude i landdistrikterne – og om, hvordan de skal få forsyninger, klare transporten osv.

Det er selvfølgelig en betragtning, som det ikke er uden relevans at diskutere. Jeg skal så bare minde om, at mange af de argumenter, der hidtil har hersket, jo i disse år bliver overhalet af den teknologiske udvikling. Jeg tænker f.eks. på telekommunikationsområdet, hvor der jo ikke længere er argumenter for at lægge kabler ud til hver eneste bondegård, ef-